

Čechtické noviny

Čechtice, Černoš, Dobrušovice, Chrástovice, Jeníkov, Jízovice, Krčmy, Malá Paseka, Nakvasovice,
Nové Prácheňany, Otročice, Palčice, Růžkovy Lhotice, Staré Prácheňany, Sudislavice, Zhoř

**Zaměstnanci Úřadu městysu
Čechtice přejí všem občanům
krásné Velikonoce.**

4/2017

Čechtice (24)

Dětské divadlo v Čechticích

Snahy o duchaplné rozptýlení mládeže díky nastudování divadelních her sahají až do konce 30. a začátku 40. let 19. století. Roku 1836 o prázdninách, za pobytu dvanáctiletého B. Smetany v blízkých Růžkových Lhoticích, byl v Čechticích uveden „Lhář a jeho rod“ V. K. Klicpery. Z. Nejedlý uvádí:

„Když přijížděl Bedřich Smetana na prázdniny domů, mimo jiné zábavy sháněl i divadlo. A tak tedy dochází tu o prázdninách opravdu k divadelním představením, jež budily velkou pozornost, a dobře proto utkvěly v paměti účastníků. Jeviště, jež si zřídili rukou společnou, stálo v čeledníku, kde bylo dosti místa pro ně i pro obecenstvo. Herci byli členové rodiny a jejich přátelé. Smetana, jako duše všeho, byl režisér a nápovědu jim obyčejně dělala paní Smetanová. Co všechno hráli, nevíme, ale jeden kus přece jen utkvěl v paměti účastníků jako zvláště zdařilý, a to Klicperova veselohra Lhář a jeho rod.“

Už z roku 1840 se zachovala zmínka o školním pomocníkovi, který se školní mládeží provedl divadelní představení. Od té doby se škola divadlem a dramatickým uměním zabývala. Netroufám si tvrdit, že se jedná o pravidelné aktivity. Navíc kronikáři se ve svých zápisech o školním divadle příliš nezmiňují a záznamy jsou jen občasné.

Společenská rubrika

**Blahopřejeme občanům, kteří v měsíci dubnu
oslaví 80 a více let:**

*Věra Kubálková
Milada Šindelářová
Josef Benedykt
Jiří Kačena
Marie Kolandová
Jaroslava Šrenková
Marie Říhová*

*Čechtice
Čechtice
Čechtice
Čechtice
Staré Prácheňany
Zhoř
Krčmy*

Tímto se omlouváme paní Marii Dvořákové z Nakvasovic a dodatečně jí přejeme k oslaveným březnovým narozeninám vše nejlepší.

- redakce -

V období první republiky se ve školní kronice uvádí, že pořádáním divadel vštěpuje škola odrostlé mládeži i dospělým čistou mluvu mateřskou a vede je k tomu, aby si oblíbili její krásu a čistotu. Přispívá k tomu, aby si zvykali jemnějšímu společenskému chování, poskytuje jim ušlechtilé zábavy a odvrací je tak od zábav a požitků hrubších, které mohou být tělu škodlivé.

Například ve školním roce 1923 – 1924, který znamenal pro měšťanku rozsáhlé změny, se uvádí, že mezi nejvýznamnější kulturní akce školy patří dětmi sebraná divadelní představení, jejichž výtěžek šel na vánoční nadílku dětem ze sociálně slabších rodin a Sokolu. Dále tu byla stromková slavnost. I sami žáci se zapojovali do školních a mimoškolních činností. Zřídili si vlastní školní samosprávu a všechny třídy obecné i měšťanské školy se staly členy dorostu Červeného kříže.

Období od roku 1929 do roku 1939 se neslo téměř ve stejném duchu. Kulturní činnost učitelů i žáků se zaměřovala na bezpočet oslav. Obvykle byly spojeny s kulturním programem, recitací, zpěvem a přednáškami. Významné bylo působení učitelů v různých spolcích. Jejich dobrota se ukázala při dobročinných akcích, ať šlo o polévkové akce, při kterých byla v zimě rozdávána polévka chudým dětem, nebo sbírky na pomoc potřebným z jiných koutů země, či světa. Pozadu nezůstali ani žáci. Aktivně se zapojovali do charitativních divadelních představení, pomáhali při udržování pořádku v obci a při vysazování zeleně. Krom toho všeho začali vydávat vlastní časopis. Právě na podporu chudých byla nastudována a 28. května 1933 uvedena pohádková hra Antonie Fišerové „Vesnin hřích“ pod vedením paní učitelky Marie Novotné, která působila na zdejší škole střídavě jako odborná učitelka, učitelka obecné školy a učitelka 2. třídy. Hra měla tři dějství a nastudovaly ji děti: Věra Císařová (Černá), Jaroslava Filipová, A. Marešová, M. Skopcová (bydlela u Syřínků), František Nebřenský, A. Mareš, Zdeněk Hons, Miluška Mazaná, Jaroslav Lapáček (s vousy), J. Blažek z Malé Paseky, Karel Hyldebrant, Růžena Zíková a další. Děti ztvárnily role Matky Země, Vesny, krále Léta, krále Podzimu, krále Zimy, prince, dívky Veroniky, zbrojnoše, vrchního kuchaře, kuchtíka, zahradníka, rybáře Horálka, rybářky Horálkové, sedláka, selky, Matouška, Vincka, Anky a sousedů. Kterou z rolí děti představovaly, zkusíte odhadnout z následující dobové fotografie od paní Milady Šindelářové, která se nachází v 1. řadě zdola v šátku jako jedna z dětských herců.

O dalších dětských divadlech se v oficiálních předválečných a válečných kronikách a dokumentech nemluví. Vzhledem k tomu, že se ale škola prezentovala tím, že vede školní mládež k zušlechťení ducha prostřednictvím divadla, jistě se hrálo častěji. A proto prosím pamětníky, pokud si na cokoli vzpomenu, aby se o své zážitky podělili, aby nezapadla historie v zapomnění. Byla by to škoda.

Poválečné období ve škole bylo sice v duchu ideologie socialismu a veškerá školní činnost jí byla vlastně až do roku 1968 zcela podřízena, nicméně učitelé s dětmi pracovali a rozvíjeli je stejně jako v časech před válkou. Změnila se výročí a oslavované osobnosti. Nicméně je to naše minulost a nebylo by slušné ji vynechat. Je to mládí mnohých z nás. V kronikách školy jsou události popisovány, ale ani v jednom případě nejsou zaznamenána jména dětí a učitelů, kteří se na přípravách podíleli.

Divadlo školní mládeže je zmiňováno v čechtické kronice poprvé 14. 12. 1959, kdy sehráli děti zdejší osmileté střední školy divadelní hru, pohádku „**Sůl nad zlato**“. Kronikář Jaroš uvádí, že poctivá práce učitelů a účinkujících dětí byla korunována velkým úspěchem. Kritický posudek mnoha diváků vyzněl velmi příznivě pro naše mladé herečky a herce. Dobře se drželi, patří jim za to uznání a dík veřejnosti. Abych je uváděl jmenovitě a jednotlivě posuzoval, to by vyžadovalo dosti času a místa. Rovněž tak zhodnocení jednotlivců. Sumárně to vyznělo na „velice výbornou“. Plný sál obecnostva neskrblil bouřlivým „aplausem“. Odměnil herce za velmi pěkné podání, neboť mnohé výkony byly na dětský věk přímo virtuózní. Škoda, že není možno častěji hrát divadlo se školní mládeží. Vyrostla by zase generace, která by nastoupila za své otce a matky na jeviště, kde se podávaly krásné hry skvělých autorů divadelního světa.

Ve školních kronikách jsou zmínky až od roku 1965.

Pionýři provedli v lednu veselou besedu „O dědu Mrázovi“. 28. února 1965 byla uspořádána maškaráda, ráz: Spojené národy. Program byl velmi pěkný, nebylo možné jej dokončit, protože mráz a vánice zahnali obecnostvo i účinkující do teplých místností. V neděli 7. 3. 1965 byla uspořádána oslava Dne žen v sále sokolovny. Děti tam předvedly tance, zpěvy i recitace s dobrým programem a malými dárky srdíček, kytiček a kreseb. Žáci připravili také program při oslavě 1. máje. K svátku dětí bylo promítáno 29. 5. filmové představení Psohlavci a dne 1. 6. proběhla tělocvičná besídka v sokolovně, neboť tento rok senačivovala spartakiáda. 7. listopadu 1965 byla uspořádána zdař-

lá školní slavnost s bohatým programem, zakončena promítnutím sovětského filmu. Během měsíce listopadu byla uspořádána výstavka sovětských knih spojená s prodejem.

U oslav 1. května (1966) nechyběli ani žáci zdejší školy. Prvomájový program zahájili žáci hudební školy fanfárami a dále je zpěstřili naši žáci recitací a sborovým zpěvem.

Mezinárodní den dětí (1966) oslavili žáci a učitelé **žakovskou akademii**, při které zahráli, zarcitovali a zazpívali. Vše nacvičili žáci hudební školy a ZDŠ.

Oslavy VŘSR v roce 1966 proběhly 6. 11. od 18 hodin. Byly zpěstřeny lampionovým průvodem. Pokračovaly až do prosincových dnů, kdy 3. 12. byl uveden program, při kterém žáci zazpívali a zarcitovali sovětské písně a básně, a proběhla výstavka sovětské literatury.

K mezinárodnímu dni dětí (1967) byl připraven 6. června zajímavý program na Konopišti. 155 žáků naší školy zhlédlo dopolední vystoupení Strýčka Jedličky a odpoledne divadelní představení „Jak přišla basa do nebe“. 10. 6. byl pro děti uspořádán estrádní program na parketu v Čechticích. Během roku dále žáci připravili 28. 1. školní besídku, dvě představení s tanečním programem, scénkami a písněmi. K 50. výročí VŘSR (1967) místní žáci a učitelé sledovali televizní přenos vojenské přehlídky a oslav v Moskvě. Téhož dne večer účinkovalo žactvo naší školy na veřejné oslavě v místní sokolovně, na které předvedlo s velkým úspěchem dvouhodinový program. V rámci těchto oslav byla uspořádána 17. 11. 1967 pro žáky naší školy z osmých a devátých tříd beseda s občany ze SSSR, kteří byli v těchto dnech ubytováni v rodině Grundových v Čechticích. 8. 3. 1968 byla uspořádána školní oslava MDŽ. Žáci připravili hezký program. 9. 3. byla uskutečněna rovněž k MDŽ estráda pro veřejnost, na níž účinkovali převážně žáci a učitelé naší školy. Májové oslavy v roce 1968 neprobíhaly už v Čechticích, ale občané Čechtic za nimi cestovali do Vlašimi.

23. výročí nezapomenutelného 9. května 1945, kdy jásající vlast vítala sovětské vojáky a radovala se z toho, že dlouholetý zápas s nacisty byl vítězně dovršen, oslavila zdejší škola při veřejné oslavě 8. května 1968. Tato oslava byla spojena s tradiční pietní vzpomínkou na zastřelené čechtické občany Němci. Program zajistilo žactvo školy.

Lenka Proschková (fotografie je od paní M. Šindelářové)

Velké poděkování patří paní Vlastě Kubalové a Miladě Šindelářové za cenné informace z oblasti divadla v Čechticích.

Čtenářský klub ve škole

Od druhého pololetí školního roku 2016/2017 se naše škola zapojila do projektu Evropské unie. Jednou z podporovaných aktivit je i Čtenářský klub, který během února zahájil svou činnost.

Přihlásili se do něj žáci 4. B, které baví čtení. Klub se schází pravidelně každý pátek od 12.00 – 13.30 hodin ve Spolkovém domě Čechtice. Náplní setkání je převážně (společné tiché) čtení. V komunitním kruhu se pak sdílí pocity z přečteného s kamarády i celou skupinou, rozebírají zajímavé myšlenky a děj a jednání postav knihy se konfrontuje s vlastní zkušeností. Učíme se orientovat v tiráži, dozvídáme se o vydávání knih. Rovněž si vzájemně představujeme knihy, které čteme a půjčujeme si je, pokud nás zaujmou. Také jsme již navštívili knihovnu Městysu Čechtice, kde se nám dostalo vřelého přijetí od paní Hedviky Krucké. Ta žáky seznámila se systémem uspořádání knih i s chodem knihovny a nabídla všem členství.

V budoucnu plánujeme také kulturní akce, besedy, apod.

Zeptali jsme se také žáků, co na setkáních klubu dělají a co je nejvíce baví:

Tereza Staňková: Na klubu si čteme, povídáme, pijeme čaj, jíme sušenky, hrajeme si, vyrábíme, hledáme knihy. Nejvíce mě bavilo vyrábění záložky, protože ráda tvořím.

Aleš Vopálka: Mě nejvíce baví čtení.

Tomáš Zelenka: Mě se líbilo lovení knižních pokémonů (= hledání knih na školním pozemku) a v knihovně.

Klub je prostě zábava.

Lucie Slunečková

Osobnosti měsíce dubna

- 3. duben 1876 – narozen **Tomáš Baťa**, zakladatel největší obuvnické firmy světa – Baťa
- 4. duben 1969 – v Jihlavě se upálil **Evžen Plocek**, stal se tak třetí pochodní po J. Palachovi a J. Zajícovi
- 9. duben 1891 – narozen **Vlasta Burian**, jeden z největších prvorepublikových československých herců
- 12. duben 1944 – narozen **Karel Kryl**, autor protestsongů

NAŠ VÝLET

Ve čtvrtek 23. února jsme jeli autobusem do Prahy na výlet.

V 7,00 hodin jsme odjžděli od školy. Cestou jsme si spolu povídali. Zastavovali jsme ještě v Lokti, protože tam k nám nastoupila Viky. Kolem 9,00 hodiny už jsme dorazili do Prahy. Pan řidič nám zastavil hned proti Národnímu divadlu. Vystoupili jsme a šli se podívat k hladové stěně. V Národním divadle jsme šli na prohlídku. Byli jsme ve sklepě u základních kamenů. Byl tam i model dřívějšího Národního divadla. Dále jsme byli v hledišti. Tam jsme viděli Hynaisovu oponu. Viděli jsme i obrazy mužů. Byli jsme i na střeše. To byl konec naší prohlídky.

Dále jsme se přesunuli na Neviditelnou výstavu. Byli jsme rozděleni do 4 skupin. Procházel jsem úplnou tmou a poznával různé věci. Na konci byla kavárna.

Poté jsme šli na jídlo do McDonalds. Po jídle jsme šli do obrovského hrachářství. Tam jsme byli asi půl hodiny. Pak už jsme nastoupili do autobusu a jeli domů. Výlet byl moc krásný, ale přece se mi líbilo nejvíce v Národním divadle a v hrachářství.

Lucie Filipová, 5. třída

NAŠ VÝLET

V tomto článku bych vám chtěla vyprávět o našem výletu, který se konal 23. února.

Před sedmou hodinou se celá naše třída sešla ve vestibulu. V 7:00 jsme nastoupili do autobusu a vyjeli jsme.

V Lokti jsme vyjeli na dálnici a poté už čekala dlouhá cesta do našeho hlavního města.

Kolem 9:00 jsme došli k Národnímu divadlu, kde nás čekala prohlídka.

Nyní jsme šli k základním kamenům, poté do hlediště, na balkon, do foyeru a poté na střeš. Chvilku jsme se kochali nádherným výhledem, chvíli jsme obdivovali sochy. Před námi čekalo 150 schůdků dolů.

Poté jsme šli na neviditelnou výstavu. Rozdělili jsme se do čtyř skupin po šesti dětech a vyrazili jsme do černoých prostor této výstavy.

Nyní jsme prošli předstí, poté kuchyní, obývacím pokojem, koupelnou, ulicí, myslivnou, křesadlou, ležákem, kármkem a poté barom, kde jsme si mohli koupit pítí.

Když jsme odcházeli, všem kručilo v břiše. Konec jsme si do McDonalds koupili něco k jídlu.

Na půl hodiny jsme šli do hrachářství Hamlo, kde se každý mohl podívat kam jin chtěl.

Nyní jsem šla skvělarku a poté jsem se procházela a prohlížela jsem si různé hrachy. Koupila jsem si na památku plyšového laláka.

Nastoupili jsme do autobusu a jeli jsme domů. Na trator na mini čekalo přivítání, kluci se stěhovali a koupili mi plyšovou kočku.

Výlet se nám moc líbil. Doufám, že na nějaký jistě nikdy pojedeme.

Markéta Svobodová, 5. třída

V souladu se zákonem č. 561/2004 Sb. o předškolním, základním, středním a vyšším odborném a jiném vzdělávání, §36 odst. 3, 4 proběhne

ZÁPIS DĚTÍ DO 1. ROČNÍKU

ZÁKLADNÍ ŠKOLY ČECHTICE PRO ŠKOLNÍ ROK 2017/2018,

a to v úterý 4. dubna 2017 od 13.00 do 18.00 hodin v budově základní školy.

Zápis provedou paní učitelky prvního stupně.

K zápisu se dostaví všechny děti narozené od 1. 9. 2010 do 31. 8. 2011, popřípadě děti starší, které měly odklad povinné školní docházky.

S sebou vezmete rodný list dítěte, občanský průkaz a průkaz pojištěnce ZP.

Kritéria přijetí:

Přednost k přijetí mají děti s trvalým místem pobytu ve školském obvodu ZŠ Čechtice. Dále děti, které mají ve škole sourozence.

Poté teprve děti z jiného školského obvodu až do naplnění kapacity školy.

Odklad povinné školní docházky:

O odklad povinné školní docházky musí rodič požádat nejpozději v době zápisu.

Těšíme se na Vás.

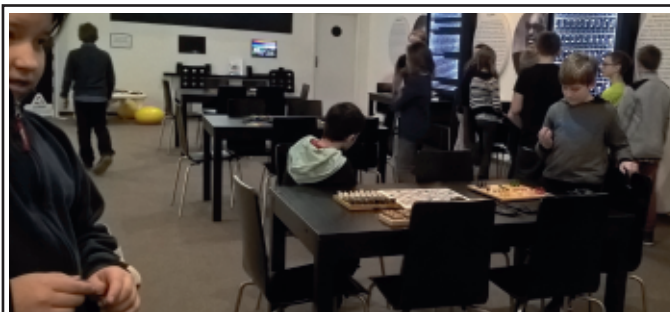

Mateřská škola Čechtice, příspěvková organizace
Na Lázní 270, 257 65 Čechtice, tel. 317853120, e-mail: mscsech@seznam.cz

Zápis dětí do mateřské školy

Zápis dětí do Mateřské školy Čechtice, příspěvková organizace pro školní rok 2017/2018 se koná 10. května 2017. Své dítě můžete zapsat od 8 hod. do 16 hod. v budově mateřské školy Na Lázní 270. Rodiče dětí nebo jejich zákonní zástupci přinesou rodný list a očkovací průkaz dítěte.

Těšíme se na Vás.

Výlet 5. třídy

Ptákem roku 2017 je datel černý...

Rok červenky utekl jako voda a my máme příležitost seznámit se s dalším ptačím druhem – datlem černým. Proč právě on? Není přeci člověka, který by o slavném „lékaři lesa“ neslyšel. Ale známe jej opravdu dobře? Zamysleli jsme se někdy nad tím, jak se mu s námi žije?

Kampaň „Pták roku 2017“ má ukázat význam lesů ve střední Evropě, který s měnícími se klimatickými podmínkami ještě poroste. Datel vyhledává lesy, ve kterých jsou zastoupeny mohutné staré stromy hostící i četné další organismy. A právě na význam druhově bohatého lesa chceme poukázat ve smyslu hesla „Kde je datel, tam je zdravý les.“

Datel černý na první pohled nezapře svůj původ a jeho hlavní tělesné znaky. Jedná se zejména o silný a ostře zakončený zobák, který je uzpůsoben k tesání do dřeva, vysunutelný jazyk, kterým lze z chodbiček ve dřevě vytáhnout chutné sousto, úpravy lebky, které tlumí otřesy vznikající při tesání, šplhavé nohy se silnými drápy a dvěma prsty směřujícími dozadu a dvěma dopředu a také pevná ocasní pera, o která se šplhající pták opírá.

Datel černý je impozantní, ale ladný pták s délkou těla až 47 cm a hmotností až 370 g, což je přibližně velikosti vrány. U datla černého je rozpoznávacím znakem červená čepička – u samců sahá přes celé temeno, u samic je jen v zadní části temene, což je vidět už v hnízdě, hned jak mláďatům povyroste peří. Mladí datlí se od dospělých liší barvou zobáku – dospělí jej mají s tmavou špičkou, mladí celý smetanově bílý.

Při pozorování v přírodě můžeme zjistit, že datel není tak plachý, jak se obecně předpokládá. Častěji než při šplhání po stromě jej můžeme vidět v letu.

Zatímco většina našich datlovitých ptáků létá ve vlnkách, datel černý létá přímo. Datel se ozývá výraznými hlasy, jako je trylkovitě „krrrri-krrrri“, vydávané často za letu, kvilivě „kli-“ či chechtavě „kli-kli-kli“, připomínající hlas žluny. V jarním lese se ozývá také unikátní „datlí“ bubnování, které slouží k označování teritoria, ale i pro komunikaci v rámci páru. Bubnují tedy samci i samice. Pro bubnování si datlí vybírají nejčastěji vyvýšené části kmene či větve v koruně s dobrou rezonujícím dřevem.

Datel černý je celkem přizpůsobivý druh obývajících souvislejší lesy od nížin do hor. Žije v listnatých, smíšených i jehličnatých porostech. Nepotřebuje příliš velké rozlohy lesa a klidně přeletuje mezi menšími lesíky, nicméně lesíky, remízy nebo aleje ve volné krajině mu k životu nestačí. Většina našich datlů upřednostňuje listnaté či smíšené porosty. Datlové potřebují ke sběru potravy dostatek dřeva napadeného hmyzem. K dlabání dutiny zase rádi využívají stromy napadené dřevokaznými houbami, byť to třeba není navenek vidět. Datel si k tesání dutin vybírá vysoké kmene starších listnatých stromů, velmi často buků. Ve vyšších polohách i stromy jehličnaté. Datlí dutina se obvykle nachází výše než osm metrů nad zemí, a to ještě v části kmene bez větví, což je důležité jako ochrana proti predátorům.

Datel černý se živí hmyzem, a to jeho larvami, kuklami i dospělci, dobývá hmyz ve stromech stojících i padlých na zemi, ale i v pařezech na pasekách. Potravou jsou mu zejména larvy brouků, např. tesaříků a kůrovců, velcí mravenci, ale také pavouci, housenky motýlů, vosi, plži atp. V zimě loví i mravence v pozemních kupovitých mraveništech, a dokonce se k nim prohrabává vrstvou sněhu. V době nouze pojídá i plody, např. borůvky a jeřabiny. Datel černý je z našich datlů rekordmanem v tesání dutin. Jeho dutina může mít hloubku i 60 cm a může vydržet i dvacet let. Vytesání dutiny trvá různě dlouho, od 10 dní až po několik týdnů. Datel černý je klíčovým druhem lesního ekosystému, protože jím vytesané dutiny obývají další druhy ptáků a jiných živočichů, Datel černý je výhradním producentem velkých dutin pro sýce rousného, holuba doupanáka, dutiny po menších „datlech“ zase obývá kulíšek nejmenší, špaček obecný a brhlík lesní. Kromě ptáků obývají tyto dutiny kuny, veverky, netopýři, včely, vosy i sršně.

Datlové jsou teritoriální ptáci, což se na jaře projevuje častými souboji a honičkami na hranicích okrsků. Zatímco datel černý obývá teritorium o rozloze až několik set hektarů, např. strakapoud velký vyžije na méně než pěti až deseti hektarech. Na zimu se teritorium páru rozpadá na dvě samostatná teritoria, z nichž každé je obýváno jedním ptákem. Datlové jsou stálí ptáci s minimálními tendencemi k migraci. Datel černý je monogamní, tj. že mláďata v hnízdě jsou potomky samce z rodičovského páru. Pro datle v mírném klimatickém pásu je typické jedno hnízdění v roce. Datlí vejce jsou bílá a mají hladkou lesklou skořápku. Snůška obvykle čítá 4 – 5 vajec. Datel černý se výjimečně může dožít i 28 let. Obvykle z více než 70 % hnízd se vyvedou mláďata. Datlí hnízdní sezona začíná časně na jaře. Dutiny v tomto období dlabou obě pohlaví, ovšem ne vždy stejným dílem. Hlavní příčinou neúspěchu při hnízdění u větších druhů datlů je predace. Hlavním predátorem je kuna lesní. Ale zpět k samotnému hnízdění. Hnízdní dutinu si datlí nevystylají a vejce leží jen na vrstvičce třísek vzniklých při dlabání dutiny. Při sezení se rodiče střídají, mláďata se líhnou po 12 – 14 dnech. Nejprve je rodiče krmí potravou vyvrhovanou z volete, později je potrava přinášena v zobáku. Mláďata datla černého vylétují z dutiny po necelých čtyřech týdnech. Mláďata se pak potulují v blízkém okolí tak 1 – 2 měsíce a hledají si nová teritoria. Někteří ale byli zastiženi i stovky kilometrů daleko.

Datel černý není bezprostředně ohrožen na svém přežití. Zvýšila se lesnatost krajiny, byla vyhlášena mnohá chráněná území a ptačí oblasti. Více porostů je oproti minulosti obhospodařováno šetrněji, ale stále přetrvává nedostatek starších, odumírajících a mrtvých stromů. Takové stromy jsou v hospodářských lesích přednostně odstraňovány, ke škodě datlů.

Jak tedy datlům pomoci? V porostech je nutné zachovat starší stromy pro zajištění nabídky potravy a vhodných kmenů k tesání hnízdních dutin. Záslužná je ochrana doupaných stromů ponechané při těžbě porostu uprostřed paseky, které datel rád obsazuje.

Možná právě v tuto chvíli se někde nedaleko prohánějí datlové při svých jarních zásnubách, jako každý rok vydlabávají hnízdní dutiny, nebo již vyvádějí své potomky, kteří zajistí přežití datlího rodu. Budeme-li chodit přírodou s otevřenýma očima, můžeme být alespoň na chvíli u toho.

Tento článek je výtah z časopisu Ptačí svět České společnosti ornitologické. Těm čtenářům, kteří by měli zájem se blíže seznámit s ornitologií a poznat naše ptáky, mohou zapůjčit tyto časopisy nebo i odbornou literaturu.

Bohumil Suk, Sudislavice č. p. 8.

Z historie „Mysliveckého sdružení v Čechticích“ 4. díl

Rok 1964 jsme začali výroční členskou schůzí u Točkův v hospodě. Vystavovali jsme zde všechny lovecké trofeje a mezi nimi se vyjímala první myslivecká kronika, o kterou byl velký zájem. Při volbách došlo k větším změnám. Předsedou byl zvolen Emil Vrána, místopředsedou Josef Pajer. Jednatel Karel Forst, pokladník Jiří Vrána a hospodářem Zdeněk Babický. A po schůzi nastala práce v honitbě. Protože zima byla mírná, mohlo se začít dříve. Byly postaveny dva nové seníky, a to v „Lipíně“ a ve „Dvorcích“. Vylepšovali jsem remízky a jednali s JZD o přidělení dalších pozemků na jejich zakládání. Teprve když umrzlo, odchytily jsme 20 ks živých bažantů, kteří byli odevzdáni na dodávku.

Sněhu bylo využito i ke stopování škodné zvěře a brzy jsme objevili 2 liščí stopy. Bylo to u „Chrastavské stráně“, kde byla nora ukrytá v trní na staré hrázi rybníka. Podle stop jsem věděl, že lišky jsou uvnitř. Šel jsem se po 15 hodině, když se myslivci vrátili z práce. Obstoupili jsme trní a do nory byl vpuštěn norník, který sice lišky hlásil, ale k nim se nemohl dostat. Bylo nutno tedy kopat. Šlo to pomalu a my, hlídkující pod strání, jsme pěkně mrzli. Proto byl rozdělán velký oheň, který nejen hrál, ale i osvětloval okolí, kde se pracovalo a my se u něho střídavě ohřívali. A bylo to i romantické. Oheň plápolal, osvětloval část krajiny a mohlo se i střeleti, kdyby lišky chtěly z nory. Ale ty se nehnuly. Bylo již hodně pozdě, když jsme usoudili, že se k liškám nedostaneme a že bude nutno nechat všechno na druhý den. Prokopaný otvor byl však veliký, a tak jsme uvažovali, jak nory zajistit, aby v ní lišky zůstaly. Na nory jsme naházeli trní a mohli jsme si ověřit pověru, když se nechá u nory nějaký kousek oděvu, lišky z nory nepůjdou. Někdo tedy dal kapesník, druhý šálu, rukavice a cestou domů jsme žádný neměl moc naděje, že se toto opatření povede. Druhý den ráno se běžel jeden myslivec podívat, jak to u nory vypadá. Měli jsme velikou radost, když přiběhl a hlásil, že je vše v pořádku a lišky v noře zůstaly. Pak se už jen hlídkovalo a odpoledne se v práci pokračovalo. Kopalo se opět do noci a jáma již byla tak velká, že se do ní vešel urostlý chlapík. Toho využil můj syn Josef, vlezl do jámy a pátral, kde by lišky mohly být. Prohrabával se v zemi jak norník, až najednou vykřikl: „Je tu! Zhlédli jsem její oháňku!“. Nastalo velké radění, jak na lišky. Josef se ozbrojil pistolí, baterkou a malou lopatkou a vlezl znovu do jámy. Chvilku tam cosi kutil a pak jsme zaslechli tři rychlé výstřely. Každý si jistě dovede představit, jak my venku jsme byli napjatí a připraveni pomoci buď Josefovi, kdyby mu liška skočila do obličeje, nebo pálit kamsi do tmy za prchající

liškou. Ale nebylo toho třeba. Za chvíli se objevil Josef a táhl za sebou statného lišáka. Netrvalo dlouho a podobným způsobem vytáhl i druhou lišku. Domů se šlo tedy s veselou. Jen do tváře štípal ostrý mrazík a chvílemi do obličeje padla sněhová vločka. Pravá zimní nálada.

Když v **roce 1965** nadešlo jaro, nastalo období zemědělských prací a tak jsme chodili na brigády nejen do JZD, ale i do lesa, na myslivecké pole a opravu místní stělnice. Proto dne 31. května uspořádala zdejší Jednota ČSMS povinnou střelbu na asfaltové terče spojenou s prohlídkou zbraní.

Letos máme naplánováno 6 honů na drobnou zvěř. Po mírné zimě se očekává, že stav zvěře bude velmi dobrý, ale hodně škody při rozmnožování způsobí zemědělská technika při kosení luk, jetelů a při žních. Moderní hospodaření zvěři neprospívá. Zmizely meze, u nichž se zdržovaly koroptve – hnízily tam a vybíraly mravenčí vajíčka z mravenišť. Kdejaké křoví se vysekává a zvěř nemá přírodní kryt ani před dravci.

Myslivecká sezona končí vždy pořádáním mysliveckého plesu. Tentokrát už bude v opraveném sále v Čechticích na Silvestra. V roce 1965 bylo odchyceno a odesláno ČSMS 60 živých bažantů a 7 bažantů bylo přemístěno do jiné části honitby. Objednali jsme také 25 ks bažantů pro osvětlení krve, ale dostali jsme jich pouze 19. I živí zajíci byli objednáni, ale nedostali jsme nic.

Zima tohoto roku byla opravdu zlá. Sněhu bylo hodně a tak se muselo zvěř stále zaspávat, aby netrpěla nouzí. Na rozvážení krmení byl půjčován traktor z JZD, což stálo hodně peněz. Proto členové rozhodli zakoupit traktor vlastní a už v červnu se nám to podařilo. Potom byl zakoupen i valník a malá kára. Peníze nebyly, a tak každý člen zapůjčil 100 Kčs. S traktorem zavážíme krmení, používáme ho při honech, při obdělávání mysliveckého pole, ale také s ním jezdíme na výdělek do lesa.

Na hubení škodné zvěře bylo objednáno 150 ks otrávených vajec. Trávení se provádělo i v okolních MS, a proto mělo velký úspěch. Také jsme dělali pokus s umělou lihní, která byla zapůjčena z Křivčova. Mohli jsme tak vypustit 18 vlastních koroptvíček a 50 bažantů.

Letos bylo naplánováno 7 honů. Celkem bylo odstřeleno 28 ks srnčích, 91 ks zajíců a 181 ks bažantů. Hony probíhaly dobře, střelci byli ukázněni, počasí nám celkem přálo, ale zvěře bylo méně, hlavně zajíců. Divočáci se v honitbě také ukázali, ale máme na ně pořád smůlu. Jenom náš člen Jirka Vránů na ně narazil při hledání vánočního stromku, ale ve střelbě na ně neuspěl.

V tomto roce jsme získali jednu místnost v hotelu „Zlatá Praha“ a udělali z ní pěknou klubovnu.

Dle kroniky zpracovala L. Proschková

Pochody pro zdraví a poznání

Již od mého útlého dětství jsem rád chodil na špacíry se svým dědečkem. Každý takový výlet děda cíleně naplánoval po okolních místech Čechtic a při tom vyprávěl o všem, co znal, a o čem věděl. Já se ho snažil opravdu poslouchat a vše si zapamatovat. Každá taková „procházka“ byla však delší jak deset kilometrů. Od tohoto nebylo daleko k tomu, že se turistika stala mou zálibou. Později jsem několikrát vyjel s rodiči na otcovu podnikovou chalupu v Jizerských horách. Odtud jsme podnikali různé túry po horách, které se mi staly inspirací a rád na ně vzpomínám. Krásně prožitá dětství mě motivovalo k tomu, že jsem chtěl podobně příjemné zážitky předat mladým lidem.

Vše začalo v roce 2008 založením skupiny Mladých hasičů při SDH v Čechticích a přihlášením dětí do celostátní hry Plamen. Jedním z bodů jejího plnění byl i úkol uspořádat pro mladé hasiče sedmidenní tábor. A tak jsme v dalším roce uspořádali letní soustředění v Jizerských horách, a to na kořenovské chatě, která patří ČSAD Benešov. Můj sen se začal plnit. Od té doby jezdíme do Jizerek pravidelně, s dětmi podnikáme různé túry po rozhlednách, muzeích a přírodních zajímavostech, kterých je v okolí opravdu hodně. Vidím, že děti jsou šťastné a mě to tím více baví. V loňském roce jsme dokonce uspořádali pro starší děti pochod z Harrachova přes Voseckou boudu k prameni Labe. Odtud jsme šli přes Labskou boudu na Zlaté návrší a přes Dvoračky zpět do Harrachova. Trasa měřila 26 km. Co se však událo v průběhu túry, tomu byste snad ani neuvěřili. Po zastávce u jednoho z rozcestníků na trase za mnou najednou přišly děti a ptaly se, zda bychom nemohli místo do Harrachova zamířit ještě dál, a to na Sněžku. Chvilí jsem přemýšlel a poté s chladnou hlavou, ale rozbušeným srdcem odpověděl: „Letos ještě ne, to bez přípravy nejde, je to opravdu daleko!“ Po dlouhých dohadách jsem dětem přislíbil, že příští rok se o to pokusíme, ale budeme muset doma hodně trénovat.

Po návratu z tábora jsme na tom s chutí začali všichni pracovat. Vlastně jsem se vrátil do svých dětských let. Vzpomněl jsem si na ty šťastné chvíle s svým dědečkem. Proč by to nemohly zažít i moje děti ze skupiny mladých hasičů? Hned v srpnu jsme uskutečnili naši první společnou zkušební tréninkovou trasu, a to k Borovsku, kde jsme chtěli zhlédnout staré mosty přes Želivku. Odtud jsme pokrčovali až do Zruče nad Sázavou. Byli jsme čtyři – já, můj syn a jeho dva kamarádi. Délka túry: 20 km.

Další pochod už byl opravdu cíleně plánovaný. Šlo nás však již sedm! Tentokrát jsme vyrazili z Čechtic přes Strojetic, Mnichovice, Chlum, Trhový Štěpánov, Dalovy, Střechov nad Sázavou, Zliv až do Kácova. Zde jsme v pivovarské hospůdce počkali na odvoz zpět do Čechtic. Ušli jsme 23,147 km! Hezký výsledek! Hrálo mě to u srdce. Děti byly nadšené a já spokojený.

Za několik týdnů jsme se opět ve stejné sestavě vydali po okolí. Vyrazili jsme z Čechtic přes Krčmy, Skorany, Martinice u Onšova, Starý Smrdov, Tržníčko, Blažnov, Mohelnici, Malou Paseku zpět do Čechtic. Celkem 25,5 km.

Loňský předposlední pochod vedl z Čechtic opět přes Krčmy, Skorany, ale dále jsme pokračovali přes obec Syrov, Senožaty, Miletín, Lhotku, Jiřice do Humpolce, kde jsme v restauraci u Jiřího počkali na odvoz domů do Čechtic. Trasa měřila 26,5 km!

Zatím poslední pochod se uskutečnil na Nový rok 2017. Mířili jsme z Čechtic přes Jeníkov, Nakvasovice, Dobříkovice, Pravonín, Křížov, Karhule, Lesáky, Býkovice na posvátný Malý a Velký Blaník, odtud do Kondrace. Slíbili jsme si, že si dáme proslulý kondracký řízek v restauraci U Matoušků. Na konci cesty jsme zjistili, že naše vysněná restaurace má zavřeno, a tak jsme společně a v dobré náladě čekali na odvoz domů venku před restaurací na lavičkách. Ušli jsme 27 km a řízek nás čekal až doma.

V plánu máme ještě mnoho dalších výletů, to abychom měli formu na naši vysněnou Sněžku. A já jen nemohu souhlasit se škarohlídy, kteří tvrdí, že dnešní děti jsou líné. Opak je pravdou. Děti mají zájem, jen potřebují vedení a lidi, kteří je mají rádi. A my, dospělí, musíme hledat děti, které nás ocení a dávají nám sílu do dalšího života. Děkuji jim.

Pavel Vondráček, vedoucí Mladých hasičů SDH Čechtice

NÁBOR NOVÝCH ŽÁKŮ DO ZÁKLADNÍ UMĚLECKÉ ŠKOLY VLAŠIM na školní rok 2017/2018

HUDEBNÍ OBOR

pondělí 22.května a úterý 23.května 2017 v hlavní budově ZUŠ Vlašim (J.Masaryka 935) od 13:00 do 17:00 hodin v učebně hudební nauky (2. patro).

TANEČNÍ OBOR A MAŽORETKY

(Jiří Houdek DiS.) - úterý 16.května a středa 17.května 2017
od 13:00 do 17:00 hod. v tanečním sále ZUŠ Vlašim
(ul. Dolnokralovická 1479 - přízemí).

(Mgr. Věra Povolná) – středa 7.června a čtvrtek 8.června 2017
od 13:00 do 17:00 hod. v tanečním sále ZUŠ Vlašim
(ul. Dolnokralovická 1479 - přízemí).

LITERÁRNĚ – DRAMATICKÝ OBOR

(Mgr. Miloš Povolný) - středa 7.června a čtvrtek 8.června 2017
od 13:00 do 17:00 hod.
v budově ZUŠ Vlašim (ul. Dolnokralovická 1479 – 1. patro).

VÝTVARNÝ OBOR

(Mgr. Drahomíra Svobodová) – úterý 6. června a středa 7. června 2017 od 13:00 do 17:00hod.
v budově ZUŠ Vlašim (ul.Dolnokralovická 1479 – 1. patro)

Případné dotazy na tel. číslech:

317 842 210 – hudební obor, 725 858 933 – výtvarný obor, literárně-dramatický obor a taneční obor.

Ředitelství školy: 317 847 509, 317 842 210, 606 465 177

Další informace na: www.zus-vlasim.cz a na informačních panelech ZUŠ Vlašim.

Mateřské centrum Jakoubek informuje

Srdečně zveme rodiče a jejich malé děti na setkání mateřského centra na čechtické faře každý lichý pátek od 9:30hod.

Program:

7. dubna – Ošetřovatel – ekocentrum Čapí hnízdo

21. dubna – Jarní dobrodružství – V. Šindelářová, L. Kletečková

5. května – Jak pejsek s kočičkou pekli dort – L.Kasperová

19. května – O šípkové Růžence – K.Veletová

I v tomto pololetí pokračuje **cvičení pro batolata** s Lucíí Kletečkovou.

Děti i maminky se mohou těšit na příjemnou hodinku plnou pohybu, písniček, her a tance. V závěru lekce jsou vždy pro děti připraveny didaktické a dřevěné hračky pro volnou hru.

1. skupina: 1 – 2 roky každé úterý od 9:30 hod. 2. skupina: 3 – 4 roky každou středu od 10:00 hod.

Kontakt: 774 929 757

Dubnová pouť

Dubnová Svatovojtěšská pouť v Čechticích se bude konat v neděli 23. dubna 2017.

Sběr železného šrotu

V sobotu 29. dubna 2017 provede Sbor dobrovolných hasičů Čechovice po obci sběr železného šrotu. Prosíme občany, aby nepotřebné železí, kterého se chtějí zbavit, připravili před svá obydlí. Děkujeme.

SDH Čechovice

Nácvik stolního tenisu pro každý věk

s trenérkou licence třídy C
a hráčkou krajského přeboru Aničkou.
Po dohodě možnost si zahrát i s robotem.

Kde: Sokolovna Čechovice
Kdy: Každou středu od 18.00 hodin

Nutná přihláška na trénink předem
nejlépe SMS zprávou na číslo
607 564 338

Připravujeme Memoriál

Memoriál obětí fašismu a memoriál Petra Studničky se tradičně poběží na tratích u Vojtěcha v pondělí 8. května. Bližší informace v příštím vydání ČN.

Zlatnictví

Snubní prsteny Prodej a opravy šperků Zakázková výroba Výkup zlata

Jana Míková, tel. +420 603 449 474

po dohodě – sobota + neděle, možno i večer

E-mail: zlatnictvi-prsteny@email.cz

www.zlatnictvi-prsteny.cz

Provozovny:

Ládví – Kamenice, Luční ul., Praha-východ

Jeníkov 2, Čechovice, okres Benešov

Dubnové setkání důchodců

Dubnové setkání důchodců se uskuteční opět poslední pondělí v měsíci dubnu, tj. 24. dubna 2017 od 14 hodin ve spolkovém domě.

Srdečně Vás zveme!

Vzpomínka

Dne 9. dubna uplyne jeden rok od úmrtí paní Marie Hájkové z Jeníkova čp. 22.

Stále vzpomínají manžel, dcery a syn s rodinami.

Velkoobjemový odpad

Připomínáme, že v měsíci dubnu bude v Čechticích opět vybírán velkoobjemový odpad v bývalém Technosportu (vedle radnice) poslední pátek 28. dubna 2017 od 15 hodin do 17 hodin a v sobotu 29. dubna od 9 hodin do 11 hodin.

Upozornění

Upozorňujeme občany, aby pytle, které dávají na likvidaci před své domy, dobře zavazovali. Stává se, že se pytle, které jsou špatně zabezpečené, při převozu otevrou a jejich obsah vypadne.

Děkujeme za spolupráci.

Městys Čechovice

Jarní výlet

Jarní výlet za poznáním se uskuteční ve čtvrtek 18. května 2017.

Naším cílem tentokrát bude:

- rozhledna Špulka u Divišova
- zámek v Ratajích nad Sázavou
- zřícenina hradu Talmberk.

Zájemci se mohou přihlásit do 15. května 2017 na

Úřadě městyse Čechovice

(tel. 317 853 320)

Čalounictví Petr Hozman

Čalounění sedacích souprav, židlí,
rohových lavic, dveří ...

Potahové látky, koženky

Jeníkov 58, 257 65 Čechovice

tel.: 736 164 701

petrhozman@email.cz

Čechtické noviny – Vydává Úřad městyse Čechovice – povoleno pod číslem MK ČR E 10759 – odpovědná redaktorka Renata Kolandová. Redakce a grafická úprava Mgr. Bc. Lenka Proschková. Autory dalších fotografií jsou autoři článků. Fotografie na první straně: Jarní výhled na Březičko (Čechovice). Uzávěrka je vždy 18. dne předcházejícího měsíce. Redakce neodpovídá za obsah článků a formulace autorů. Vzhledem k finančním nákladům na výrobu novin si redakce vyhrazuje právo rozhodovat o úpravě, zkrácení, vhodnosti zveřejnění příspěvku. Počet výtisků 600 ks. Barevný digitální výtisk naleznete na www.mestys-cechtice.cz.